

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1963-1964.

24 JUNI 1964.

Voorstel van wet betreffende de uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
DE JUSTITIE (1) UITGEBRACHT
DOOR DE H. DUA.

DAMES EN HEREN,

Het wetsvoorstel strekt om een belangrijke wijziging te brengen in de tekst van artikel 301, door de mogelijkheid te scheppen van :

1. het uitkeren van een forfaitair bedrag als schade-loosstelling, in de plaats van de uitkering van onderhoud, die thans alleen voorzien is;
2. het verhogen of verlagen van de uitkering tot onderhoud, in verhouding met de inkomsten en behoeften van de gewezen echtgenoten.

Het voorstel tot invoering van deze beide mogelijkheden in onze wetgeving stelt een reeks vraagstukken en vereist dan ook een grondig onderzoek.

Artikel 301, in zijn huidige vorm, bepaalt dat, na de echtscheiding, de schuldige echtgenoot kan verplicht worden tot het betalen van een onderhoudsgeld, dat

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Rolin, voorzitter; Camby, Chot, De Baeck, Delmotte Maurice, Dulac, Hambye, Housiaux, Lagae, Ligot, Lilar, Nihoul, Oblin, Orban, Renquin, Toussaint, Van Bogaert, Van Cauwelaert, Vandekerckhove, Van Hoeylandt, Van Laeys en Dua, verslaggever.

R. A 6623

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

123 (Zitting 1963-1964) : Voorstel van wet.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1963-1964.

24 JUIN 1964.

Proposition de loi relative à la pension alimentaire après divorce.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1)
PAR M. DUA.

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi vise à apporter une modification importante au texte de l'article 301 du Code civil, en créant la possibilité :

1. de verser une somme forfaitaire à titre de dommages-intérêts en lieu et place de la pension alimentaire, seule formule actuellement prévue;
2. de majorer ou de diminuer le montant de la pension proportionnellement aux ressources et aux besoins des époux divorcés.

Ces deux innovations soulèvent un certain nombre de problèmes et la proposition mérite, dès lors, un examen approfondi.

L'article 301, dans son texte actuel, prévoit qu'après le divorce, l'époux coupable peut être obligé de payer une pension alimentaire, limitée au tiers de ses reve-

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Rolin, président; Camby, Chot, De Baeck, Delmotte Maurice, Dulac, Hambye, Housiaux, Lagae, Ligot, Lilar, Nihoul, Oblin, Orban, Renquin, Toussaint, Van Bogaert, Van Cauwelaert, Vandekerckhove, Van Hoeylandt, Van Laeys et Dua, rapporteur.

R. A 6623

Voir :

Document du Sénat :

123 (Session de 1963-1964) : Proposition de loi.

niet meer mag bedragen dan een derde van zijn inkomen, en dat kan worden ingetrokken ingeval het niet meer nodig is.

Drie voorwaarden zijn dus vereist opdat de uitkering tot levensonderhoud zou kunnen verleend worden :

1. de echtscheiding moet in het voordeel van de aanvrager uitgesproken zijn;
2. de eventuele voordelen, die de aanvrager geniet bij de ontbinding van het huwelijk, zijn onvoldoende om in zijn levensonderhoud te voorzien;
3. de aanvrager beschikt niet over inkomsten die hem toelaten in zijn behoeften te voorzien.

De uitkering steunt op het beginsel zelf van het huwelijk. Wederzijdse verplichtingen van hulp en bijstand zijn immers ontstaan, en, indien deze verplichtingen opgeheven worden door de echtscheiding, is het toch juist dat de beginselen zelf van de moraal en de billijkheid vereisen dat de onschuldige echtgenoot, door de fout van de andere, niet in een toestand van nood zou worden achtergelaten. Daarvoor dus de toekenning van een onderhoudsgeld, waaraan trouwens twee beperkingen zijn gesteld :

1. het kan niet meer bedragen dan een derde van de inkomsten van de echtgenoot die ertoe veroordeeld wordt;
2. het kan worden ingetrokken wanneer het niet meer nodig is.

**

Bij het tot stand komen van het Burgerlijk Wetboek heeft deze bepaling het voorwerp gevormd van langdurige besprekingen.

De wet van 20 september 1792 voorzag in artikel 8 dat een onderhoudsgeld zou vastgesteld worden voor de echtgenoot die in nood verkeert. Bij de voorbereiding van het Burgerlijk Wetboek werd er gevraagd dat dit beginsel zou weerhouden worden, zelfs ten voordele van de verliezende echtgenoot. Deze stelling werd echter niet aangenomen. De artikelen 299 en 300 hadden immers het beginsel gehuldigd dat de echtgenoot tegen wie de echtscheiding wordt toegestaan de voordelen verliest die de andere echtgenoot hem gedaan had, hetzij bij huwelijkscontract, hetzij achteraf. Het was bijgevolg volledig logisch dat alleen de onschuldige echtgenoot aanspraak zou kunnen maken op onderhoudsgeld, indien dit noodzakelijk bleek te zijn.

Terecht wordt in de Pandectes, V^o Divorce, aangetekend dat de wetgever een meer duidelijke tekst zou aanvaard hebben, indien hij in artikel 301 niet meer gesproken had van de eventuele voordelen die kunnen bestaan ten gunste van de onschuldige echtgenoot. Het ware eenvoudiger geweest te bepalen dat de uitkering verschuldigd is in verhouding met de wederzijdse toestand, volgens de algemene beginselen van artikel 208.

In elk geval is het juist dat artikel 301 ten doel heeft het bestaan te verzekeren van de echtgenoot die

nus et révocable dans le cas où elle cesserait d'être nécessaire.

Trois conditions sont donc requises pour que la pension alimentaire puisse être accordée :

1. il faut que le divorce ait été admis au profit de celui qui demande la pension;
2. il faut que les avantages éventuels que l'époux demandeur conserve au moment de la dissolution du mariage, soient insuffisants pour assurer sa subsistance;
3. il faut que les revenus dont dispose l'époux demandeur soient insuffisants pour subvenir à ses besoins.

L'allocation de la pension alimentaire est fondée sur le principe même du mariage. En effet, ce dernier a fait naître des obligations de secours et d'assistance mutuelles, et, si celles-ci sont supprimées par le divorce, la morale et l'équité n'en exigent pas moins que l'époux innocent ne soit pas mis dans une situation précaire, par la faute de l'autre. D'où l'allocation d'une pension alimentaire, soumise, cependant, à deux restrictions :

1. elle ne peut excéder le tiers des revenus de l'époux condamné à la payer;
2. elle est révocable dans le cas où elle cesserait d'être nécessaire.

**

Il paraît utile de rappeler que, lors de l'élaboration du Code civil, cette disposition a été longuement débattue.

La loi du 20 septembre 1792 portait en son article 8 : « Dans tous les cas, il sera alloué une pension alimentaire à l'époux divorcé qui sera dans le besoin ». Au cours de la discussion du Code civil, il avait été demandé que ce principe fût maintenu, même en faveur de l'époux défendeur succombant à l'action en divorce. Mais cette proposition fut repoussée. Puisque les articles 299 et 300 prévoyaient que l'époux coupable perdrait tous les avantages que son conjoint lui avait faits, soit par le contrat de mariage, soit ultérieurement, il était logique de reconnaître au seul époux innocent le droit de réclamer une pension alimentaire, au cas où il serait dans le besoin.

C'est à juste titre que les auteurs des Pandectes font remarquer (V^o Divorce) que le législateur se serait exprimé plus clairement s'il n'avait plus parlé à l'article 301 des avantages éventuels existant au profit de l'époux innocent. Il eût été plus simple de dire que la pension alimentaire serait proportionnée à la situation respective des époux, conformément au principe général énoncé à l'article 208.

Il est en tout cas certain que l'article 301 a pour but d'assurer la subsistance de l'époux qui a obtenu le

de echtscheiding bekwaam, door in zijn voordeel de algemene verplichtingen van het huwelijk te laten voortbestaan.

De uitkering in dit artikel voorzien, heeft in de rechtsleer en rechtspraak van ons land het karakter verworven van een schadevergoeding. De Page (I, 978) vindt hierin een toepassing van het algemeen rechtsbeginsel van artikel 1382 B. W. Hij acht de gebruikte term van « pension alimentaire » in dit geval minder goed gekozen wegens het duidelijk verschil dat bestaat met de vroeger vastgestelde beginselen die deze stof regelen (artikel 208), en legt de nadruk op het idee van vergoeding welke verschuldigd is wegens het leed berokkend door de ophouding van het gemeenschappelijk leven.

Tegen deze stelling kan nochtans een argument gevonden worden in de wordingsgeschiedenis zelf van artikel 301. Inderdaad was tijdens de voorbereidende werken gevraagd dat het onderhoudsgeld na echtscheiding niet alleen maximum een derde zou bedragen van de inkomsten van de schuldlige echtgenoot, maar ook minimum een zesde zou bedragen van deze zelfde inkomsten. De vaststelling van dit minimum op 1/6^e zou ontegensprekelijk het karakter van een specifieke strafbepaling hebben gehad, waardoor het begrip van het onderhoudsgeld zou weggevallen zijn. Welnu dit voorstel van het minimum van 1/6^e werd verworpen, waaruit duidelijk blijkt dat het idee van de automatische sanctie niet als grondslag aanvaard werd bij het aannemen van de tekst van artikel 301.

Laurent (t. III, n° 311) heeft de stelling verdedigd dat men hier met een werkelijk onderhoudsgeld te doen heeft, vermits het recht op uitkering slechts bestaat wanneer er nood is, en niet automatisch verleend wordt, zoals met een eigenlijke schadevergoeding het geval zou zijn.

De mogelijkheid van de intrekking van het onderhoudsgeld wijst ook op het feit dat men hier met geen werkelijke schadevergoeding te doen heeft. De rechtspraak van onze hoven en rechtbanken is nochtans sedert lange tijd gevestigd in de andere zin, en het beginsel van de vergoeding als basis van de uitkering wordt praktisch niet meer in twijfel getrokken.

Het eigenaardige van de toestand die aldus is ontstaan, ligt in het feit dat de Franse rechtspraak, op dezelfde teksten steunende, een tegenovergesteld standpunt heeft ingenomen en steeds de theorie van Laurent heeft aanvaard.

In een arrest van het Hof van Cassatie van Frankrijk (Ch. civ. 2e sect. civ. 16-12-63, D. 1964, 227), aangehaald door J. Eeckhout in « Vers un régime unique de la pension alimentaire » (J. T. 1964, 291), wordt het stelsel nog eens zeer duidelijk bepaald, waar de nadruk wordt gelegd op het onderscheid tussen het beginsel van de eigenlijke schadevergoeding en dit van het onderhoudsgeld.

Weliswaar is het mogelijk vast te stellen dat het onderhoudsgeld na echtscheiding alle kenmerken van de uitkering tot onderhoud zou vertonen, en anderzijds toch als een schadevergoeding zou bedoeld en begrepen worden. Men kan aldus spreken van een onder-

divorce, en maintenant à son profit l'obligation de secours découlant du mariage.

Dans la doctrine et la jurisprudence belges, la pension prévue par cet article a acquis le caractère d'une indemnité. De Page (I, 978) y voit une application particulière du principe inscrit à l'article 1382 du Code civil. Il estime que le terme « pension alimentaire » n'est pas heureux, étant donné qu'il s'agit en l'espèce d'une mesure fondamentalement différente de celle prévue à l'article 208 et il insiste sur le caractère d'indemnité qu'elle revêt à raison du préjudice subi par suite de la cessation de la vie commune.

Toutefois, on peut opposer à cette thèse un argument tiré de la genèse même de l'article 301. En effet, au cours des travaux préparatoires, il avait été demandé de fixer le taux de la pension alimentaire après divorce, non seulement à un tiers au plus, mais aussi à un sixième au moins des revenus de l'époux fautif. Si l'on avait admis ce minimum d'un sixième, la disposition aurait incontestablement présenté toutes les caractéristiques d'une pénalité, ce qui aurait fait disparaître la notion de dette alimentaire. Or, cette proposition fut rejetée, ce qui montre bien qu'en adoptant le texte de l'article 301, le législateur n'a pas voulu retenir l'idée d'une sanction automatique.

Laurent (t. III, n° 311) défend la thèse qu'il s'agit d'une véritable dette d'aliments, puisque le droit à la pension n'existe que si le créancier est nécessaire. La pension alimentaire n'est pas accordée automatiquement, ce qui serait le cas s'il s'agissait d'une indemnité au sens propre du terme, c'est-à-dire de dommages-intérêts.

La révocabilité de la pension alimentaire semble prouver, elle aussi, qu'il ne s'agit pas d'une véritable indemnité. Mais la jurisprudence de nos cours et tribunaux est établie depuis longtemps en sens contraire et le caractère indemnitaire de la pension n'est pratiquement plus contesté.

Il est intéressant de noter à cet égard que la jurisprudence française, tout en se fondant sur le même texte, a adopté un point de vue opposé et qu'elle a toujours admis la théorie de Laurent.

Un arrêt de la Cour de Cassation de France (Ch. civ. 2e sect. civ., 16-12-1963, D., 1964, 227), cité par J. Eeckhout dans un article intitulé « Vers un régime unique de la pension alimentaire » (J.T. 1964, 291), a précisé une fois de plus le régime, en insistant sur la distinction à faire entre les dommages-intérêts proprement dits, d'une part, la pension alimentaire, de l'autre.

On pourrait certes affirmer que la pension alimentaire après divorce présente toutes les caractéristiques de la pension alimentaire au sens ordinaire, mais que, néanmoins, elle a été conçue et comprise comme une indemnité. On pourrait alors parler d'une pension ali-

houdsgeld « sui generis », dat zijn eigen kenmerken en regelen heeft en een indemnitaair karakter vertoont.

Het is in deze zin dat de indieners van het wetsvoorstel hun tekst hebben opgesteld, en in dezelfde orde van gedachten hebben zij ook voorzien dat, in plaats van een uitkering tot onderhoud, een kapitaal kan worden gestort

**

Bij de bespreking in de Commissie blijkt dat de Minister van Justitie bezwaren heeft tegen het voorstel. Hij laat gelden dat de veranderlijkheid van het pensioen tussen de gewezen echtgenoten een blijvende bron van moeilijkheden zal zijn. Hij is van oordeel dat zulks moet vermeden worden. Welke reden bestaat er om aan te nemen dat het latere leven der gewezen echtgenoten een invloed zou kunnen hebben op de beslissingen welke genomen worden in verband met de echtscheiding?

Wanneer de mogelijkheid van aanpassing van de uitkering tot onderhoud wordt aanvaard, zal zulks onvermijdelijk aanleiding geven tot moeilijke investigaties, tot kwetsende procedures tussen personen die voor elkaar totaal vreemd zijn geworden.

Hierop wordt geantwoord dat de huidige tekst reeds de intrekking van een uitkering tot onderhoud voorziet, zodat de processen waarvan de menigvuldigheid gevreesd wordt, thans ook, zij het in meer beperkte mate, mogelijk zijn en worden ingesteld.

Niemand denkt er echter aan, de mogelijkheid van de intrekking van een uitkering tot onderhoud, wanneer de begunstigde persoon deze werkelijk niet meer nodig heeft, af te schaffen. Dezelfde reden van rechtvaardigheid verplicht dan ook in de mogelijkheid te voorzien van de aanpassing aan gewijzigde levensomstandigheden. Het is overigens vanzelfsprekend dat er slechts aan een dergelijke aanpassing zal kunnen gedacht worden, wanneer de wijziging, die er aanleiding toe is, werkelijk als belangrijk kan worden beschouwd.

Ongetwijfeld zal de rechterlijke macht aan deze bepaling de juiste en billijke interpretatie geven.

Een andere nieuwigheid is in de voorgestelde tekst opgenomen: de mogelijkheid namelijk om, in plaats van een uitkering tot onderhoud, een bepaald bedrag, in de vorm van een kapitaal, vast te stellen, hetwelk in éénmaal zal worden uitbetaald, na het beëindigen der procedure van echtscheiding, door de schuldige echtgenoot aan degene die het pleit heeft gewonnen.

Hier ook stellen zich enkele vragen:

1. wie zal het recht hebben de keuze uit te oefenen?
2. kan, na toekenning van een dergelijk kapitaal, later nog een uitkering tot onderhoud worden gevraagd, bij gewijzigde omstandigheden?
3. kunnen de beide mogelijkheden worden vermengd, d.w.z. toekenning van een bepaald kapitaal en van een evenredig beperkte uitkering tot onderhoud?

mentaire « sui generis », soumise à des règles particulières et revêtant un caractère indemnitaire.

C'est dans cet esprit que les auteurs de la proposition de loi ont rédigé leur texte et qu'ils ont prévu la faculté de remplacer la pension alimentaire par une somme en capital.

**

Au cours de l'examen en Commission, le Ministre de la Justice a formulé des objections à la proposition de loi. Il a fait valoir que la mutabilité de la pension serait la source de difficultés sans fin entre les époux divorcés. C'est là une situation qu'il importe d'éviter. Comment admettre que la vie ultérieure des époux divorcés puisse avoir une influence quelconque sur les décisions relatives au divorce?

Si l'on adoptait le principe de l'adaptabilité, il en résulterait fatalement des investigations délicates et des procédures irritantes pour des personnes devenues totalement étrangères l'une à l'autre.

Il lui est répondu que, puisque le texte actuel prévoit la révocabilité de la pension, les procès dont on craint la multiplication sont déjà possibles, bien que dans une mesure limitée, et sont effectivement intentés.

Or, il ne viendrait à l'esprit de personne de supprimer la possibilité de révoquer la pension lorsque le bénéficiaire n'en a vraiment plus besoin. Il est donc juste de permettre également que la pension soit adaptée à une situation nouvelle. D'ailleurs, il va de soi que pareil aménagement ne saurait être envisagé que si la modification qui y donne lieu peut être considérée comme vraiment importante.

Il n'est pas douteux que la jurisprudence donnera à cette disposition une interprétation juste et équitable.

Autre innovation: la faculté d'allouer, en lieu et place de la pension alimentaire, une somme forfaitaire, constituée par un capital à verser en une seule fois, après la fin de la procédure en divorce, par l'époux coupable à celui qui a obtenu gain de cause.

Sur ce point aussi, plusieurs questions se posent:

1. qui sera en droit de choisir entre les deux solutions?
2. après s'être vu allouer un capital, l'intéressé pourra-t-il encore réclamer une pension alimentaire si les circonstances viennent à changer?
- 3° pourra-t-on combiner les deux formules, c'est-à-dire allouer un capital en même temps qu'une pension réduite à due concurrence?

Ten aanzien van de eerste vraag doet de indiener van het wetsvoorstel opmerken dat de bedoeling van het voorstel is dat de echtgenoten tijdens de procedure van echtscheiding, bij onderling accoord beslissen over de toekenning van een pensioen of van een kapitaal. Wanneer een dergelijk accoord niet ontstaat, zal de rechtbank over de moeilijkheid beslissen.

Verschillende elementen moeten hierbij worden overwogen : indien de schuldige echtgenoot in staat is een kapitaal te storten, zal dit wellicht de mogelijkheid bieden aan de andere partij een zaak te beginnen en aldus een nieuw leven aan te gaan. Dit is zeker verkieslijk boven het tijdelijk ontvangen van een rente, die steeds aan risico's onderhevig blijft.

Nochtans moet in dit geval het forfaitair karakter van de storting van een kapitaal aanvaard worden, m.a.w. zal later, bij gewijzigde omstandigheden, niet kunnen teruggekomen worden op de afgesloten transactie.

Dit veronderstelt anderzijds dat het kapitaal de waarde vertegenwoordigt van de gecapitaliseerde uitkering tot onderhoud, waarop de onschuldige echtgenoot, op het ogenblik der echtscheiding, rechtmatig aanspraak mag maken en die hem normaal zou worden toegekend.

Indien een dergelijk kapitaal is toegekend, betekent het dat in de toekomst de echtgenoot die het ontving, geen de minste aanspraak meer kan laten gelden, welke ook de eventueel gewijzigde omstandigheden zouden zijn. Dit is het logisch gevolg van de uitgeoefende keuze.

Het is echter duidelijk dat de rechtbank zorgvuldig de vorming van het kapitaal zal onderzoeken in verhouding met de uitkering, die anders zou worden toegekend, en met de normale factoren die bij de kapitalisatie van een rente als basis dienen. De rechtspraak betreffende enerzijds de sterftetafels, thans in gebruik, en anderzijds de kapitalisatiecoëfficiënt, mag hier zeker worden ingeroepen en als bevredigend worden beschouwd.

Blijft dan de kwestie van de cumulatie van de twee mogelijkheden : toekenning van een bepaalde som in kapitaal en van een bepaald gedeelte in de vorm van rente.

Hoewel een dergelijke mogelijkheid van keuze in principe als een goede maatregel zou kunnen beschouwd worden, is de Commissie nochtans van oordeel dat zulks niet als werkelijk noodzakelijk moet worden aangezien. De bijkomende moeilijkheden, die daaruit zouden voortvloeien, hebben de Commissie ertoe geleid deze oplossing te verwerpen.

**

Een amendement, strekkende om in het voorstel een wijziging te brengen in deze zin dat alleen de schuldige echtgenoot de omzetting van de rente in een kapitaal zou kunnen vorderen, wordt vervolgens behandeld. Na onderzoek van dit amendement en bespreking van de gevolgen die hieruit zouden voortvloeien, beslist de Commissie een nieuwe tekst te aanvaarden, waarbij bepaald wordt dat de rechtbank, ingeval van accoord

Répondant à la première question, l'auteur de la proposition observe qu'il incombera aux époux de se décider, de commun accord, pendant la procédure en divorce, soit pour la pension alimentaire, soit pour le paiement d'un capital. A défaut d'accord, c'est le tribunal qui tranchera.

Celui-ci devra alors tenir compte de plusieurs éléments d'appréciation : par exemple, il devra se demander si l'époux débiteur est à même de verser un capital qui permette à l'autre partie d'ouvrir un commerce et d'assurer ainsi sa subsistance. Cette solution est évidemment plus avantageuse pour le bénéficiaire qui ne sera plus obligé d'attendre passivement le paiement, toujours aléatoire, d'une rente.

Cependant, il y a lieu d'insister sur le caractère forfaitaire de la somme payée en capital. En d'autres termes, il sera impossible, en cas de modification survenant dans la situation des époux divorcés, de revenir sur l'accord qu'ils auront conclu.

Cela suppose d'autre part que le capital représente la valeur capitalisée de la pension à laquelle l'époux innocent peut prétendre et qui lui serait normalement attribuée au moment du divorce.

L'octroi d'un capital implique qu'à l'avenir, l'époux bénéficiaire n'aura plus aucun droit à faire valoir, quelle que soit la nature des modifications éventuelles. C'est là une conséquence logique de l'option qui aura été exercée.

Par ailleurs, il est évident que le tribunal veillera à ce que le capital soit proportionné à la pension alimentaire qui aurait été accordée, en tenant compte des éléments servant normalement de base à la capitalisation d'une rente. La jurisprudence relative, d'une part, aux tables de mortalité actuelles et, d'autre part, au coefficient de capitalisation, pourra certainement être invoquée et on pourra utilement s'y reporter.

Reste la question du cumul : allocation d'une somme en capital et, en même temps, d'une certaine quotité sous forme de rente.

Tout en admettant qu'en principe cette formule est heureuse, votre Commission a estimé qu'elle ne répond pas à une nécessité réelle. Elle l'a rejetée en raison des difficultés supplémentaires auxquelles son application donnerait lieu.

**

Votre Commission a examiné ensuite un amendement tendant à modifier la proposition en ce sens que seul l'époux débiteur serait autorisé à demander la conversion de la rente. Après avoir étudié les conséquences éventuelles de cet amendement, elle a décidé d'adopter un texte remanié, prévoyant que le tribunal pourra, à tout moment, de l'accord des parties ou à la demande de l'une d'elles, les deux parties ayant été

tussen de partijen of op verzoek van een ervan, de omzetting van een rente in een kapitaal kan bevelen na de beide partijen gehoord te hebben, en dit op elk oogenblik.

Het aldus gewijzigde wetsvoorstel wordt op één onthouding na met algemene stemmen aangenomen.

Dit verslag wordt met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
A. DUA.

De Voorzitter,
H. ROLIN.

**

TEKST VOORGEDRAGEN
DOOR DE COMMISSIE.

ENIG ARTIKEL.

Artikel 301 van het Burgerlijk Wetboek wordt vervangen als volgt :

« Indien de echtgenoten elkaar geen enkel voordeel verleend hebben, of indien de bedongen voordelen niet voldoende blijken om te voorzien in het onderhoud van de echtgenoot die de echtscheiding verkregen heeft, kent de rechtbank hem, uit de goederen van de andere echtgenoot, een uitkering tot onderhoud toe die een derde gedeelte van de inkomsten van die andere echtgenoot niet mag te boven gaan. Deze uitkering wordt vermeerderd of verminderd indien er een belangrijke wijziging intreedt in de behoeften van de echtgenoot aan wie zij is toegekend of in de bestaansmiddelen van degene die ze verschuldigd is; zij wordt ingetrokken ingeval zij niet meer nodig is. De rechtbank kan ook te allen tijde, met instemming van partijen of op verzoek van een van hen, de uitkering tot onderhoud vervangen door een kapitaal. »

entendues, ordonner la conversion de la rente en capital.

La proposition de loi, ainsi amendée, a été adoptée à l'unanimité moins une abstention.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
A. DUA.

Le Président,
H. ROLIN.

**

TEXTE PRESENTE
PAR LA COMMISSION.

ARTICLE UNIQUE.

« L'article 301 du Code civil est remplacé par le texte suivant :

» Si les époux ne s'étaient fait aucun avantage ou si ceux stipulés ne paraissaient pas suffisants pour assurer la subsistance de l'époux qui a obtenu le divorce, le tribunal lui accordera sur les biens de l'autre époux une pension alimentaire qui ne pourra excéder le tiers des revenus de cet autre époux. Cette pension sera majorée ou diminuée, si une modification importante survient dans les besoins de l'époux qui l'a obtenue ou dans les ressources de celui qui en est tenu; elle sera révoquée dans le cas où elle cesserait d'être nécessaire. Le tribunal pourra aussi à tout moment, de l'accord des parties ou à la demande de l'une d'elles, remplacer la pension alimentaire par un capital ».